

Акад. проф. Емил Янев - диригент
1504, София, ул."Марин Дринов" № 26
тел.:(02) 9444-728
mobile: 0876 171 959
e-mail: mtradebg@abv.bg

Acad. prof. Emil Yanev - conductor
1504, Sofia, 26, Marin Drinov str.
tel.:(02) 9444-728
mobile: 0876 171 959
e-mail: mtradebg@abv.bg

РЕЦЕНЗИЯ

от акад. проф. Емил Янев

Относно: научното изследване на тема: „Оркестрацията и аранжирването като стимул на творческа инвенция“ на докторанта Емил Тошев Трайчев, регистрирано в Нов български университет F85975.

Дисертационният труд на г-н Емил Тошев Трайчев – с който той кандидатства в Нов български университет за удостояване с научното звание „Доктор“ – е озаглавен „Оркестрацията и аранжирването като средство за стимул на творческата инвенция“. Заедно с приложенията, изследването има обем от 260 стандартни печатни страници А – 4 и е обособено в четири глави, със Заключение, Обобщение и посочени Приноси.

Тематично отделните глави са посветени както следва:

- Първата глава – на „Музикално – психологическият подход към проблема за развитие на творческите способности“. На 71 страници е направен исторически обзор на възникването и развитието на аранжирването и са анализирани 25 различни аранжирвания на старинната танцова структура „Ла фолія“, авторски аранжирвания и оркестрации на Йохан Себастиан Бах, Георг Фридрих Хендел, Волфганг Амадеус Моцарт, Рихард Вагнер, Ференц Лист, Николо Паганини и др., както и аранжирвания за салонен оркестър и технологията за направа на клавирни извлечения и дирекции.
- Втората глава – разглежда „Творческите способности в контекста на музикално – компютърните технологии“. На 72 страници е разглеждано психологическото въздействие на музикалните компютърни технологии върху творческия и обучителния процес и дигиталния синтез на музиката при съвременния компютърен аранжирмент, софтуерът „Логик про“ и програмата „Сибелиус“, както и принципите за аранжиране предназначени за различни музикални инструменти и инструментални групи.

- Третата глава – е посветена на „Съвременният аранжимент и оркестрация като средство за стимулиране на човешките творчески способности“. На 42 страници са анализирани изискванията и практическият подход за работа при аранжирането и е направен обстоен преглед на стиловата палитра и образност използвана от композиторът Алфред Шнитке във филмовата му музика.
- Четвъртата глава – разглежда „Жанровото – модифициране на аранжиментите за различни музикални състави“. На 58 страници са анализирани етапите на аранжиране за 18 вида музикални формации.

Дисертанта правилно и неколккратно подчертава в своя труд, че основното предусловие за осъществяването на успешна аранжорска и оркестраторска дейност е задължителното притежаване на задълбочени инструментални и музикално – теоретични познания от страна на желаещите да се занимават професионално с нея. Към него той добавя, че това обучение трябва да се осъществява чрез индивидуален план, тъй като всяка творческа личност представлява отделен космос, създаващ художествени уникати! Не случайно той отбелязва, че аранжорът трябва да развива вътрешният си слух, който авторът определя като „моторът на творческата фантазия“.

Стойността на всяко научно изследване се определя от възможността, която дава широкото му приложение в практиката, а не е самоцелно словесно теоретизиране. За да отговори на тези изисквания, авторът му трябва да притежава задълбочени познания в съответната научна сфера и да има богат практически опит. След запознаването ми с текста на обсъждания дисертационен труд считам, че в него са на лице тези изисквания.

Какво ми дава основание за тази оценка?

- Явно авторът не само притежава необходимите му фундаментални познания по темата, но и притежава богат практически опит в аранжорско – оркестраторската дейност, натрупан през годините;
- Те му дават възможност да разработи избраната от него тема в две направления – по отношение технологията на аранжирането и оркестрирането, но и по отношение на

- педагогическите походи при усвояването ѝ, което обогатява и повишава нейната стойност;
- Специално се посочва, че тази специфична дейност има два етапа – технологически и творчески, които взаимно се допълват;
 - Разработва метод за практическото обучение по аранжирмент и оркестрация.

Това обуславя и приносният характер на Дисертационният труд представен от г-н Емил Тошев Трайчев, изразяващ се в:

- Изследване на причинно – следствените връзки в творческия процес между технологичните и музикалните средства;
- Посочени са причините определящи използването на съвременни музикално – компютърни технологии, като важни средства при аранжирането;
- Направен е сравнителен анализ между софтуерите „Сибелиус“ и „Финале“;
- Предложен е успешен модел за аранжиране на популярни музикални творби;
- Посочена е методология, която да улесни работата на аранжорите и оркестраторите;
- Предложено е целесъобразно осъвременяване на педагогическата методика по аранжирмент и оркестрация, чрез използване на съвременните технологии.

Изложеното ми дава основание да предложа на уважавания Научен съвет на Нов български университет да вземе следното обосновано решение:

- Удостоява г-н Емил Тошев Трайчев с научната степен „Доктор“, по музика, в научното направление Изкуства.

Рецензент:

акад. проф. Емил Янев